

ה"ת 34351/04/20 - דן גרונר, גרונר ד.א.ל מהנדסים בע"מ, א.ד.ג. - הנדסה ובנין בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 34351-04-20 מדינת ישראל נ' גרונר ואח'
תיק חיצוני:

בפני מבקשים	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
	1. דן גרונר
	2. גרונר ד.א.ל מהנדסים בע"מ
	3. א.ד.ג. - הנדסה ובנין בע"מ
נגד משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשת המבקשים להורות על ביטול צו הקפאה של כספים ו/או יתרות זכות ו/או כל זכות אחרת של החשוד או מי מהם, המופנה כלפי החברה הכלכלית לפיתוח קרית אתא בע"מ ח.פ. 511673550 (להלן: "**החברה הכלכלית של קרית אתא**") אשר ניתן לבקשת המשיבה במעמד צד אחד, ביום 27/7/20.

טענות המבקשים:

לטענת המבקשים, הרי שהמשיבה, תשעה חודשים לאחר פרוץ החקירה, ולאחר שבמשך כל התקופה נמנעה מנקיטת פעולה כלשהי לתפיסת יתרות בקשר לפרויקט מס' 4/18 אליו מתייחס הצו (להלן: "**פרויקט קרית אתא**"), הגם שכל הנתונים היו ידועים לה לאורך כל הדרך, וחרף העובדה כי זהו הפרויקט שבמרכז החקירה המתנהלת. המשיבה נקטה, באופן פתאומי בצעד פוגעני ובעל השלכות מרחיקות לכת, בבקשה למתן צו במעמד צד אחד.

ככל שלא יבוטל הצו, הרי שהפגיעה צפויה למבקשים הינה בלתי הפיכה ובלתי מידתית במבקשים עצמם וביועצים מקצועיים רבים נוספים המועסקים בפרויקט, תחת פיקוחם והנחייתם וכן תגרם פגיעה באינטרס הציבורי.

לטענת המבקשים, ככל שיעמוד הצו על כנו, הם יתייצבו בפני ברירה בלתי מוצדקת, שהיא הפסקה לאלתר של העבודות בפרויקט קרית אתא ובפרויקטים נוספים הקשורים אליו באופן הדוק, במחיר גרימת נזק עסקי, כלכלי ותדמיתי עצום ובלתי הפיך למבקשים וליועצים הנוספים, ונזק חמור לא פחות לאינטרס הציבורי ולעיריית קרית אתא; או המשך ביצוע העבודות על פי החוזה בפרויקטים הללו, תוך נשיאה בעלויות של מאות אלפי שקלים, מדי חודש, במעמד של "אריסים", בהתחשב בהיקף הפרויקטים שבהם מדובר, בעלויות הביצוע בהן נושאים המבקשים באופן שוטף, הרי שאופציית המשך ביצוע העבודות תוך שלילת הזכאות לתשלום כנגדן, איננה קיימת באופן מעשי.

לטענת המבקשים, המשיבה יצרה מצג שווא, לפיו, חרף מעצרו של המבקש 1, אין כל מניעה להמשיך בביצוע פרויקט קרית אתא.

המבקשים חשים, כי התנהלות זו של המשטרה, כמוה כפעולת תגמול, על דחיית עמדת המשיבה, בדיון הקודם שהתקיים בעניינם של המבקשים ואשר עסק בבקשת המשיבה למתן צו אחר -בקשה אשר נדחתה.

עוד לטענת המבקשים, בהחלטה קודמת של בית משפט זה, מיום 2/7/20, מצאתי להורות על הארכת תוקף הצו המקורי, תוך שהדגשתי, כי גדרו החוקי של הצו שניתן מלכתחילה, וכי כיום, ללא שינוי נסיבות מנועה המשיבה, להוסיף ולבקש צווים נוספים המעצימים את הפגיעה במבקשים ולאחר שהמבקשים הסתמכו על פעולות המשיבה ועל ההיתר להמשיך בעבודות מול החברה לפיתוח קרית אונו. עוד מוסיפים המבקשים וטוענים כי התנהלות זו גרמה למבקשים לשנות את מצבם לרעה ויש בה משום הכשלתם.

לטענת המבקשים, אם סבורה הייתה המשטרה כי תשלומים עבור העבודות בקשר לפרויקט קרית אתא, נשוא הצו הם תקבולי עבירה, היה עליה לצוות כבר ביום 4/11/19, על הפסקה לאלתר של העבודות בו. חלף זאת, המשטרה נהגה באופן ציני ובלתי הוגן באופן בסיסי, כאשר מחד התירה את העבודות, ומאידך המתינה תשעה חודשים להצטברות של יתרות בגין עבודות, כדי לפעול לתפיסתן.

מדובר בפרויקטים המתנהלים מול רשויות עירוניות, שהאינטרס הציבורי בקידומן בלוח הזמנים הקבוע הוא נכבד, על הפרויקט מתווספות דרישות לביצוען של עבודות נוספות בפרויקטים לאומיים נוספים, וקיימת חשיבות ציבורית לתושבי האזורים בהן מתבצעות העבודות.

לטענת המבקשים, המשיבה אינה יכולה לייצר צו שיפוטי צופה פני עתיד, והיוצר מניעה מפני יצירת התחייבות וזכויות חדשות מכוח פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט 1969, לצורך כך העמיד המחוקק את חוק איסור הלבנת הון ככלי משלים לסעיפי הפקודה.

המשיבה נכשלה עד היום להצביע על קיומו של חשד סביר לעבירות על חוק איסור הלבנת הון ובהיעדר חשד לעבירות הלבנת הון אין דרך לייצר צו עתידי מתמשך.

המשטרה נקטה בהליך חילוט זמני שלא התייחס כלל לפרויקט קרית אתא.

נציג המשטרה הבהיר, בדיון קודם שהתקיים במעמד הצדדים, ביום 9/6/20, כי למבקש 1 מיוחס חשד לעבירות שוחד בלבד.

לטענת המבקשים, לא הונחה בפני בית המשפט התשתית הראייתית המאפשרת להסיק קיומו של חשד סביר לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון ומן הטעם הזה לא קיימת עילה למתן צו הקפאה בהסתמך על סעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנת הון.

בהעדר חשד סביר לעבירות על חוק איסור הלבנת הון, החוק אינו מאפשר למשיבה, בשלב זה להליך, לבקש צו לחילוט זמני, מכוח חשד לעבירות שוחד בלבד. המשטרה מבקשת צו מתחדש אין סופי הנוגד כל יום מחדש והמוליד את עצמו שוב ושוב.

סכום השוחד הנטען, לשיטת המשיבה הוא בסך של כ- 12 מיליון ₪ כולל מע"מ ובגינו מבקשת המשטרה לאשר "תפיסה בשווי". מעבר לכך שהחוק אינו מאפשר חילוט זמני בשווי מכוח סעיף 297 לחוק העונשין בלבד, המשיבה לא פירטה בבקשתה למתן הצו הנוכחי, בבקשותיה הקודמות ובכל טיעוני את פרטי העובדה הדרושים בהתייחס לסכום התשלום המצטבר הנ"ל.

הסכום של 12 מיליון ₪ (סכום השוחד הנטען) מייצג את כל הסכומים ששולמו לאורך שנים לחברת "אדר השרון" עבור שירותי ייעוץ בקשר לפרויקטים שונים. התשלומים שולמו בין השנים 2010-2019. התשלומים בוצעו עבור ייעוץ שניתן במסגרת 23 פרויקטים שונים, שחלק לא מבוטל מהם היו בכלל מול גורמים פרטיים, לגביהם ממילא לא יכולה להיטען טענה לעבירת שוחד. רוב התשלומים לאדר השרון בוצעו בשנים בהן פרויקט קרית אתא והמכרז בקשר אליו בכלל לא עמדו על הפרק. לא ניתן לייחס חשד לשוחד, בקשר לפרויקט בקרית אתא, בגין תשלומים שבוצעו שנים לפני שהפרויקט בא לעולם ושלא היו יכולים להתייחס לפרויקט ממילא.

לטענת המבקשים, קיים כשל יסודי בעצם הטענה לפיה מדובר בכספי שוחד. ברי כי היסוד הנפשי לגבי תשלומים אלו לא יכול היה להתקיים סימולטנית לביצוע התשלומים ובכלל. המשיבה נמנעה מכל התייחסות לעובדות הללו שהובהרו לה, ולא הסבירה כיצד ניתן ליישב הנתונים עם טענתה המשפטית.

הצו נשוא בקשה זו, המיועד לחול ביחס לכל היתירות העתידיות, גם לא הוגבל לסכום כלשהו.

לטענת המבקשים, יש לבטל את הצו כלפי החברה הכלכלית קרית אתא, משלא הוצג חשד סביר לביצוע עבירות של הלבנת הון. זאת כאשר מדובר בעבודות הצפויות להימשך לאורך תקופה ארוכה של עשר שנים לפחות, ותוך התעלמות מוחלטת מהפגיעה באינטרסים הקשורים לפרויקט ולגורמים הרבים המשתתפים בו.

יישומו של מאזן הנוחות מחייב כשלעצמו את ביטול הצו. גם מקום שבו הדין מאפשר סמכות תפיסה, שהרי הפעלת הסמכות חייבת להתבצע באופן מאוזן ומידתי, בהגינות ותוך הפגנת שיקול דעת סביר. התכלית הנטענת של הבטחת חילוט עתידית איננה שיקול יחיד לענין הוראה על סעד ביניים בשלב מוקדם, טרם הגשת כתב אישום ובהליך שעשוי להימשך עוד שנים ארוכות. בעניין זה מנחים ההיגיון ומניעת פגיעה קיצונית במבקשים, בהתחשב בכלל השיקולים לרבות השלב שבו מצוי ההליך.

התוצאה שאליה מוביל הצעד האחרון שבו נקטה המשטרה, היא תוצאה שאיננה רצויה, איננה נחוצה, ובוודאי שאינה מידתית. לאורך כל שלב החקירה עמדה בידי המשיבה האפשרות להורות על הקפאת העבודות במכרז, או לבטל זכייתם של המבקשים, ולכל הפחות לפעול באופן מיידי להטלת צווים בקשר לעבודות בפרויקט. אין לאפשר מהלך מעין זה בשלב הנוכחי.

לטענת המבקשים, פעילותם מול החברה הכלכלית קרית אתא מבוססת על הסכם מסגרת שנחתם באופן סופי בתאריכים 17/7/2019 (על ידי המבקשות 2 ו-2) ו- 2/4/20 (חתימת החברה הכלכלית לפיתוח קרית אתא ורשות מקרקעי ישראל). החוזה נחתם בעקבות זכייה במכרז שהתקיים לקראת סוף שנת 2018, הודעת הזכייה נמסרה בתאריך 31/12/18.

חוזה ההתקשרות מול החברה הכלכלית קרית אתא כולל מספר פרויקטים (תמ"ל 1025, תמ"ל 1024, כ 248). לטענת המבקשים, מדובר בתכנון וניהול פרויקט במסגרתו עתידות להיבנות כ- 20,000 יחידות דיור.

קיים קשר הדוק ובל ינותק בין הפרויקט לפיתוח קרית אתא לבין תשתית לאומית, דבר המייצר התניות רבות. הפסקת עבודתם של המבקשים בפרויקט קרית אתא, ייצור עיכובים בתכנון הנוגע לפרויקטים נוספים. המבקשים ביצעו עבודות בהתאם לחוזה ההתקשרות ולוחות זמנים שסוכמו, וזאת בין החודשים יוני עד אוקטובר 2019, ושוב החל מחודש מרץ 2020 ועד היום.

לצורך ביצוע עבודות התכנון ועבודות הניהול נושאים המבקשים בעלויות קבועות בהיקף של מאות אלפי שקלים מידי חודש. העלויות כוללות מימון שכרם של אנשי מקצוע ויועצים בתחומים רבים נוספים. תמורה המשולמת מהחברה הכלכלית קרית אתא למבקשים עבור ביצוע העבודות, מיועדת ברובה, לכיסוי הוצאות ולמימון שכרם של עשרות גורמים נוספים, המועסקים במסגרת הפרויקט, השכר למבקשים עבור עבודתם מהווה חלק קטן בלבד מן התשלומים המתקבלים.

תפקידם של המבקשים בפרויקט קרית אתא הוא תפקיד של "מתכנן על". בנוסף, הם מופקדים על שילובים של יועצים מקצועיים בתחומים שונים, שנבחרו בקפידה ועובדים תחת פיקוחם. זוהי פונקציה של תכלול ותיאום בין מספר רב של גורמים המבצעים עבודות תכנון בתחום מומחיותם המקצועית.

מעצרו של המבקש 1, נעשה בפרק הזמן שלאחר קבלת ההודעה על הזכייה בחוזה, וטרם החתימה הסופית, כאמור. באותה נקודת זמן בוצעו עבודות ראשוניות אולם טרם החל השלב המשמעותי והיקר בפרויקט. באותו מועד ניתן היה להשהות העבודות עד לסיום החקירה. לא זו בלבד שרשויות המדינה לא נקטו בפעולה כדי לעצור את העבודות בפרויקט, לנוכח החשד הנחקר, ההפך הוא הנכון.

המשטרה היא זרועה המבצעת של המדינה, היא איננה גוף נפרד. מהלכי המשטרה צריכים להיות קונסיסטנטיים עם עמדתן של רשויות המדינה שפעלו וממשכיות לפעול וללחוץ על קידום הפרויקט במהירות וביעילות האפשרות, בסדר עדיפות גבוה. לא ראוי ולא צודק לאפשר למדינה לדבר בשני קולות, ובוודאי שאין לאפשר למדינה לדרוש ביצוען של עבודות חיוניות לאינטרס הציבורי, תוך הוצאת צו משמעותו נטילת השכר בגין העבודות, והטלת עול בלתי אפשרי, בדמות הוצאות של מיליוני שקלים, על שכמם של המבקשים.

פרויקט קרית אתא נשוא הצו אמור להימשך כעשר שנים, לפי התכנון. ההיקף הכספי של העבודות צפוי להגיע לעשרות מיליוני שקלים לפחות.

עד היום הוגש לחברה הכלכלית קרית אתא חשבון לתשלום על סך 3,842,897 ₪ בתוספת מע"מ. המבקשים לא יוכלו להמשיך ולבצע עבודות ולשאת בעלויות בהיקפים כאלו, למשך תקופה לא ידועה שיכולה להימשך שנים, ככל שהצו ביחס ליתרות עתידיות יעמוד על כנו, אפשרות זו איננה בת קיימא.

במסגרת הסכם ההתקשרות מול החברה הכלכלית קרית אתא, הפקידה המבקשת 3 "ערבות ביצוע" על סך 250,000 ₪. החברה הכלכלית קרית אתא תוכל לממש ערבות זו ככל שהמבקשים יודיעו שהם אינם מסוגלים לבצע התחייבותם על פי ההסכם. מתן הצו יסכל את האפשרות המעשית של המבקשים להמשיך לבצע התחייבותיהם בהתאם להסכם מול החברה הכלכלית קרית אתא ויגרום נזקים כבדים מהפסקת העבודות, עד למציאת גורם חלופי שיוכל לקחת על עצמו את התכנון והניהול של הפרויקט, כולל עריכת מכרז. המשמעות היא נזק ציבורי אדיר.

הנזק הצפוי למבקשים אף הוא חמור ובלתי הפיך, הפסד עבודות, הפקעת ערבות ביצוע ופגיעה במוניטין ובאמינות

המקצועית.

לטענת המבקשים לחברת אדר שרון ולאברהם קוגמן (חשוד נוסף בפרשה), לא שולם תשלום כלשהו בקשר לפרויקט קרית אתא. לאורכך, הרי שההתייחסות אל התשלומים ששולמו לחברת אדר שרון לאורך השנים כאל תשלומי שוחד בקשר לפרויקט קרית אתא היא בלתי מובנת ושגויה.

המשיבה נהגה בחוסר סבירות קיצוני עת, בהימנעותה מנקיטת פעולות מיידיות וברורות להקפאת פרויקט קרית אתא, אם בהקפאת התשלומים מהחשבון, ואם במתן הוראות להפסקת העבודות באופן ישיר, ואף בהבהרות שניתנו בעל פה, כי ניתן להמשיך בביצוע העבודות. המבקשים הסתמכו על מצג שווא זה ושינו מצבם לרעה, בביצוע עבודות ובהוצאות כספיות בהיקף של מיליוני שקלים.

תגובת המשיבה

המשיבה מתנגדת לבקשה ועומדת על ביצוע הצו שניתן לה.

ביום 27/7/20, משהתגבשה עמדת המשיבה ביחס לתשתית הראייתית בעניינם של המבקשים, וכחלק מפעולות חקירה נוספות שבוצעו, נתבקש הצו נשוא הבקשה.

בחודש נובמבר 2019, במסגרת חקירה מאומצת ורחבת היקף הכוללת חשודים רבים, נחקר המבקש 1, בחשד לעבירות: מתן שוחד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות לפי פקודת המסים.

מאז תחילת החקירה ועד היום, בוצעו פעולות חקירה רבות ומשמעותיות שגיבשו חשדות על פיהן קיבלו המבקשים את הזכיה במכרז באמצעות תשלום שוחד ובמרמה.

לאחר גיבוש עמדת המשיבה ובהלימה למצב הראייתי, התבקש בית המשפט ליתן צו המורה על תפיסת הכסף נשוא המכרז בו זכות המבקשים במרמה ובתמורה לשוחד.

לטענת המשיבה, היא נהגה בצורה מידתית, מאוזנת ושקולה.

ככל שישנן טענות הנוגעות "לכדאיות" המשך עבודתם של המבקשים בחוזה פרויקט קרית אתא, המשיבה דוחה אותן, שכן מעולם לא ניתנו למבקש תשובות כפי הנטען בבקשה.

המבקשים מערבים בין "תפיסה בשווי" אשר בנוגע אליה ניתנה החלטת בית המשפט לבין תפיסה מכוח פקודת סדר הדין הפלילי שהיא הרלוונטית לענייננו. קרי תפיסת התמורה בעבור פרויקט קרית אתא.

בניגוד לנטען על ידי המבקשים, הצו מוגבל לסכום החוזה שהתקבל במרמה.

המשיבה סבורה כי הפעילה סמכותה בצורה שקולה ומאוזנת תוך נקיטת משנה זהירות ורק לאחר גיבוש תשתית ראייתית כנגד המבקשים, פנתה לבית המשפט בבקשה להוציא את הצו שבנדון.

עד כה טרם נתפסו כספים על סמך הצו נשוא הבקשה, מאחר ואלו טרם שולמו על ידי עיריית קרית אתא או על ידי החברה הכלכלית קרית אתא.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשת המבקשים על צרופותיה, בתגובת המשיבה ובתשובה המבקשים, ולאחר דיון ממושך שהתקיים במעמד הצדדים, בו שבו הצדדים על טענותיהם בהרחבה והדגישו הטענות הצריכות הדגשה לטענתם, מצאתי לדחות הבקשה.

בתחילת הכרעתי ולמען הסדר הטוב, יצוין כי בית משפט זה מלווה את החקירה למן תחילתה, עוד מהשלב הסמוי, חומרי החקירה הרבים רובם ככולם ידועים ומוכרים לי היטב, כמו גם ההתפתחויות השונות בחקירה מאז הפכה לגלויה.

בתמצית יוזכר, כי ביום 9/6/20, התקיים דיון במעמד הצדדים, בבקשת המשיבה להורות על הארכת תפוסים בעניינם של צוים שניתנו עוד ביום 6/11/19, כאשר עיקר הדיון סבב סביב פרשנות המשיבה, האם הצו נושא הבקשה, התיר למשיבה סמכות בלתי מוגבלת לתפוס כל סכום עתידי שאינו קשור לחקירה המתנהלת (הדגשה שלי - ע.ר.).

ביום 2/7/20, ניתנה החלטתי שלפיה נדחתה פרשנות זו של המשיבה (יובהר כי על החלטה זו קיים ערר תלוי ועומד בבית המשפט המחוזי - מרכז (ע"ח 66747-07-20), ונקבע בין היתר כי למשיבה הסמכות לתפוס את כלל הרכוש אשר קיים בידי נת"י נכון למועד הוצאת הצו וכן יתרות עתידיות, אשר קשורות במישרין לעבירות המיוחסות למבקשים, דהיינו, כל סכום עתידי, שינתן בגין פרויקט שבוצע שהינו חלק מהעבירות המיוחסות למבקשים, יועבר אל המשיבה. (ראו החלטה מיום 2/7/20 עמ' 6 שורות 1-4 - ע.ר.).

עוד ובמסגרת החלטה זו נקבע כי אין לקבל כסביר, ניסיון המשיבה ליתן פרשנות מרחיבה אחרת, שהינה נוגדת את תוכן הצו כמו גם את הוראות החוק.

ביום 27/7/20 ניתן על ידי צו תפיסה להקפאת כספים ו/או יתרות זכות ו/או כל זכות אחרת של המבקשים או מי מהם, המופנה כלפי החברה הכלכלית לפיתוח קרית אתא בע"מ, ח.פ. 511673550, אשר ניתן לבקשת המשיבה, במעמד צד אחד.

הצו ניתן על ידי בית המשפט, לאחר שהובהר לו כי הכספים אותם עותרת המשיבה לתפוס, עניינם בפרויקט קרית אתא, שהוא נושא החשדות המיוחסים למבקשים ובפרט למבקש 1.

המבקשים, בבקשתם זו, מנסים לקשור בין קביעותי בהחלטה מיום 2/7/20 להחלטה זו, כאשר לטענתם, אין באפשרות המשיבה לתפוס יתרות עתידיות שעניינם פרויקט קרית אתא וכי לא הוצגה בפני בית המשפט תשתית ראייתית הקושרת את המבקשים לעבירות נשוא פרויקט קרית אתא ובפרט עבירות מכוח החוק לאיסור הלבנת הון.

אלא, שפרויקט קרית אתא, כך על פי החשד והראיות המונחות בפני בית המשפט, הינו כאמור לעיל, הבסיס לחשדות המיוחסים ובנסיבות האמורות, הרי שלמשיבה הסמכות, על פי חוק לתפוס את הנכסים שמקורם בעבירה.

הלכה ידועה היא תפיסת חפץ והחזקתו בידי המשטרה, הן מכוח הוראות חוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק

"העונשין" והן מכוח הוראות פקודת סדר הדין הפלילי, (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט 1969 (להלן: **"הפקודה"**), כרוכות בפגיעה בזכות הקניין של הבעלים.

המחוקק, כפי שהובהר אף בהחלטת מיום 2/7/20, קבע מנגנונים מספר תוך מטרה להבטיח ככל שניתן את ההגנה על זכות הבעלים, כמו גם מניעת פגיעה שרירותית שלא לצורך. על כן נקבעה מגבלת זמן להחזקת החפץ ובמקרים מסוימים, הותרת החפץ בידי הרשות החוקרת דרוש התערבות שיפוטית.

כידוע, יש לבחון האם הפגיעה שבתפיסה, נעשית לתכלית ראויה, כמו כן, נשאלת השאלה, האם יש בתפיסה כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים, מעבר לפגיעה שנגרמה לו מעצם התפיסה והאם נמצא אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי בין האינטרס הציבורי לאינטרס הפרטי.

הסמכויות שמעניק החוק לגורמי אכיפת החוק לפעול כנגד אדם בטרם הכרעה משפטית בדבר אחריותו הפלילית טעונות קושי מובנה, מחד; ההנחה הבסיסית שלפיה מעצרו של אדם ובעניינו תפיסת רכושו לצורך חקירה או עד תום ההליכים היא מאחר שקיים יסוד סביר להניח כי הוא עבר עבירה פלילית, עוצמה אשר משתנה עם התפתחות ההליך הפלילי. בשלב הראשון, העוצמה פחותה, וככל שההליך מתקדם ונאספות הראיות, העוצמה מתחזקת. בשלב הזה, עולה שאלת האיזון הראוי, בין מידת הפגיעה ההכרחית בנאשם או בנחקר, לצורך השגת התכליות הנעוצות באינטרס הציבורי, לבין זכותו של אדם לממש זכויות היסוד הנתונות לו בטרם ההכרעה בשאלת אחריותו הפלילית וביניהן הזכות לחירות, לשוויון, לקניין (בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 12.3.06 (להלן: **"לרגו"**)).

חילוט, הגם שפוגע בזכות קניינית של נאשם, הינו בעל תכלית הרתעתית, מניעתית וקניינית, שעניינה שלילת הרווח הכלכלי מן העברין, ומניעת תמריץ לביצוע העבירה והוצאת רכוש שאינו שייך לו מידיו (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' יוסף סיטבון** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 31.10.07); בש"פ 6686/99 **אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל** פ"ד נד(2), 464; ע"פ 2333/07 **שלמה תענך נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 12.7.10). ואולם, יש לנהוג באמצעי זה במידתיות, לאור חוקי היסוד, לאזנו למול האינטרס הציבורי (בש"פ 7715/97 **שושנה חג' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(1) 14).

הבקשה למתן צו הקפאת נכסים, הוגשה מכוח הוראות סעיפים 32, 34 ו- 43 לפקודת סדר הדין הפלילי.

לפי סעיף 32 לפקודה, תפיסתו של חפץ אפשרית, אם קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או שעומדים לעבור בו עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצועה, על פי סעיף זה, ניתן לאפשר חילוט החפץ בין השאר כאלמנט מניעתי או עונשי במצבים המצדיקים זאת ועוד.

במסגרת רע"פ 6709/15 **דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 21/1/16) נקבע על ידי כב' השופט מלצר, כי כי כאשר נתונה בידי בית המשפט הסמכות לחלט רכוש אם וכאשר יורשע הנאשם, תוקנה בידו גם סמכות העזר לתפוס את אותו רכוש ולהחזיקו עד להחלטה מה יעלה בגורלו.

דהיינו, סמכות התפיסה בטרם הגשת כתב האישום, קובעת כי סמכויות החיפוש והתפיסה לפי הפקודה, יחולו, בשינויים המחויבים, גם לענין רכוש שביחס אליו ניתן לתת צו חילוט לפי הוראות הפקודה. כאשר נתונה בידי בית המשפט הסמכות לחלט רכוש, אזי תוקנה לו גם סמכות עזר, לתפוס אותו הרכוש ולהחזיקו עד להחלטה מה יעלה בגורלו (ב"ש (ת"א)

91455/02 פרקליטות מחוז תל אביב נ' צין [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11/7/2002).

סמכות התפיסה נועדה להבטיח את החילוט העתידי, אם וכאשר יורשע הנאשם.

הבקשה לתפיסת הכספים נושא הצו, הוגשה לבית המשפט לאחר שהתגבשה תשתית ראייתית לכאורית בתיק.

יצוין כי שוכנעתי בדבר קיומו של חשד סביר, בעצמה גבוהה הקושר את המבקש לביצוע העבירות המיוחסות לו. עוד נתתי דעתי לכך כי סכום התפוסים שנתפס בשלב זה, הינו נמוך בצורה משמעותית מסכום שווי העבירה המיוחס לו.

חוקי חילוט רכוש קיימים בדברי חקיקה רבים, אין חולק על כך שעבריו אינו קונה זכות קניינית על רכוש שעשה בעת ביצוע עבירה. לפיכך, התערבות המחוקק ותפיסת רכוש שהושג בעבירה אינן נחשבות עונש אלא מעין החזרת המצב לקדמותו. המטרה היא להעביר מסר מרתיע לעבריינים הפוטנציאליים שהם לא יוכלו לעולם ליהנות מפרי מעלליהם ואולם לצד זה, עומדת למשיבים הזכות לחפות והפגיעה בזכויותיהם צריכה להיעשות בצורה זהירה.

אני סבורה כי הצו שניתן על ידי מאזן נכונה בין החשדות המיוחסים למבקש לבין האינטרס הציבורי שבתפיסת הכספים.

בנסיבות העניין כאמור לעיל, הבקשה נדחת, הצו שניתן ביום 27/7/20 בעינו עומד.

העתק ההחלטה ישלח לצדדים.

על מנת לאפשר למבקשים לערור על החלטה זו, אני מעכבת את ביצועה עד יום 1.9.20 בשעה 15.00

ניתנה היום, ז' אלול תש"פ, 27 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.